

یک درصد مردم مشمول مالیات جدید می‌شوند

قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی برای ایجاد آرامش در بازارها و گُند کردن تیغ سوداگران است و فقط یک درصد از جامعه را در برمی‌گیرد. محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه مجلس یازدهم سرانجام اخذ مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی را به مراحل پایانی تصویب رسانده و گام بلندی برای هزینه‌دار کردن فعالیت‌های سوداگرانه و دلالی برداشته است، گفت: آنچه مجلس مصوب کرده و این روزها در حال رفع مشکلات شورای نگهبان بر آن است، اخذ مالیات از سوداگران و دلالان است که در بازارهای چهارگانه دست به احتکار می‌زنند و از عرضه آنها به بازار خودداری می‌کنند تا سودهای بیشتری نصیب‌شان شود؛ جمعیتی کوچک که منافع شخصی خود را به‌رغم ضرر اکثریت ۹۹ درصدی مردم، بدون هیچ هزینه و محدودیتی دنبال می‌کنند و هیچ قانونی تا امروز جلودار آنها نبوده است.

خروجی برنامه‌های عبدالملکی مشخص نیست

درحالی‌ه‌نوز خروجی بسته‌های سرمایه‌گذاری مناطق آزاد مشخص نیست که دبیر شورایی‌عالی مناطق آزاد از رونمایی ۲۰۰ بسته دیگر خبر داد. به گزارش تسنیم، حجت‌الله عبدالملکی با اشاره به رونمایی از ۲۰۰ بسته سرمایه‌گذاری به‌ارزش ۲۰۷ هزار میلیارد تومان، اظهار کرد: میزان واردات از مناطق آزاد ۳/۵ میلیارد دلار بوده است. وی با یادآوری رونمایی از ۱۰۰۰ بسته سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد، افزود: ارزش این ۱۲۰۰ بسته حدود ۱۱۰۰ میلیارد تومان است. دبیر شورای‌عالی مناطق آزاد گفت: اطلاعات این بسته‌ها در وب‌سایت دبیرخانه شورای‌عالی مناطق آزاد به‌آدرس freezones.ir قرار دارد.

هدف‌گذاری نرخ رشد وزارت‌خانه‌ها

مطابق تصویب‌نامه هیئت وزیران، هر دستگاه اجرایی متعهد شده است، میزان رشد اقتصادی در بخش‌های مختلف تولیدی، عمران، صنعت، آب و برق را با هدف‌گذاری عددی ظرف ۶ ماه اول تا پایان سال محقق کند. به گزارش ایرنا، سیداحسان خاندوزی، وزیر اقتصاد درباره برنامه‌های اقتصادی دولت در سال جاری اظهار کرد: اجرای برنامه ۱۹ بندی با موضوع مهار تورم و رشد تولید که سال گذشته به تصویب ستاد هماهنگی اقتصادی دولت رسید، ادامه می‌یابد. وزیر اقتصاد درباره برنامه اقتصادی دولت در سال جاری گفت: مطابق تصویب‌نامه هیئت وزیران، هر دستگاه اجرایی متعهد شده است، میزان رشد اقتصادی در بخش‌های مختلف تولیدی، عمران، صنعت، آب و برق را با هدف‌گذاری عددی ظرف ۶ ماه اول تا پایان سال محقق کند. اودر باره تهیه بسته مشارکت مردم در اقتصاد گفت: چهارشنبه هفته گذشته جلسه‌ای در خصوص اتخاذ تدابیر جدید برای این موضوع برگزار شد؛ در این نشست جزئیات و تفصیل برنامه مشارکت مردم در زمینه تولید مورد بررسی قرار گرفت.

مصطفی رجبی مشهدی مدیرعامل شرکت توانیر:

وصول ۳۰ هزار میلیارد تومانی بدهی

نرخ آمادگی، تغییر نیافته است. مصطفی رجبی مشهدی، مدیرعامل شرکت توانیر در گفت‌وگو با هم‌میهن می‌گوید: تاکنون ۳۰ هزار میلیارد تومان از بدهی وزارت نیرو پرداخت شده است و خبر خوب هم اینکه امیدواریم با کم شدن نقش دولت در فرایند خرید و فروش برق، تولیدکنندگان بدون واسطه پول فروش برق را دریافت کنند.

❖ از نظر تأمین برق در تابستان امسال، چه تمهیداتی در دستور کار است؟
براساس تکالیفی که در برنامه هفتم بر دوش صنعت برق است، باید میزان برق را به تولید سالانه ۱۲۱ هزار مگاوات سالانه

سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف صنعت به سرمایه‌گذار، اختیار کارخانه یا ارائه خدمت را می‌دهد؛ در واقع هر وقت سرمایه‌گذار نتوانست از پس دخل و خرج بریاید، فعالیت را تعطیل می‌کند؛ کالاهای خود را می‌فروشد و پول‌اش را فوری دریافت می‌کند. اما در برق هیچ اختیاری از تولید تا تعمیرات ندارد و کالایش را هم که می‌فروشد؛ ابتدا باید فاکتور فروش را از خریدار تهیه کند و نهایتاً وجه برق را با بیش از ۳۰ روز تأخیر دریافت می‌کند.

این در حالی است که تولیدکننده برق، هزینه و تعمیرات نیروگاه را با ارز انجام می‌دهد که قیمت آن افزایش بسیار داشته است. در صورتی که نرخ خرید برق از نیروگاه افزایش بسیار اندکی یافته و به‌رغم تأکید قانون از سال ۹۳ تاکنون

سرکوب برقی

قیمت برق در مقایسه با نرخ تورم و سایر نهاده‌های تولید به کمترین مقدار خود یعنی یک پنجم قیمت برق در سال ۱۳۵۷ رسیده است

مریم رجبی
خبرنگار اقتصادی

تکس، ایرنا

تابستان نیامده، حرف از کمبود برق، داغ شده است. نگرانی‌ها در این حوزه بیشتر ناشی از دافعه سرمایه‌گذاری در صنعت برق است. فعالان حوزه برق، مشکلات سیاست‌گذاری در این صنعت و طلب زیاد دولت به بخش خصوصی را مهم‌ترین دلیل کمبود برق در ایران می‌دانند. تراز مالی کشور در صنعت برق منفی است و شرایط عجیبی بر اقتصاد انرژی ایران سایه انداخته که اگر بخواهیم بهترین توصیف را به آن اطلاق کنیم، ناچاریم واژه «نااطمینانی» یا «ابهام» را برگزینیم. چندین سال است که اقتصاد انرژی گرفتار یک تراژدی است و این تراژدی به دلیل کم‌رنگ شدن آهنگری سرمایه‌گذاری در صنعت برق و گاز است. احتمالاً تا همین ده، پانزده سال پیش هیچ‌کس تصور نمی‌کرد ایران گرفتار آن شود. البته مدیرعامل توانیر، خبری خوب برای فعالان این صنعت دارد و به خبرنگار روزنامه هم‌میهن می‌گوید: «شنبه این هفته روز دومی است که به شرکت‌های توزیع برق ۶/۸ میلیارد تومان داده شد و امید داریم که در روزهای پیش رو این عدد افزایش یابد و با افزایش درآمد دولت از خرید و فروش برق، عرضه‌کنندگان برق بتوانند مبالغ برق را بدون واسطه دولت و بدون درنگ پول خود را دریافت کنند.»

در حقیقت ماجرای صنعت برق و ناترازی برق و انرژی در ایران، قصه قمار سیاستگذار با دستان خالی است. دولت قصد دارد بر صنعتی که با این شکل نمی‌تواند ادامه حیات دهد، قمار کند؛ در واقع، دولت انتظار دارد که بدون اصلاح نظام اقتصادی پیرامون برق و انرژی یا ایجاد جاذبه، سرمایه‌گذار خصوصی در این بخش سرمایه‌گذاری کند. ایده‌ای پرآباد که حالا بعد از گذشت چندین سال، منجر به ناترازی و بحران انرژی کشور شده است. این ایده چنان نخ‌نما و آن‌قدر بد است که حتی متولیان وزارت نیرو هم از آن دفاع نمی‌کنند. آنان هر بار و با شروع همسان نشدن دخل و خرج انرژی کشور، وعده واقعی شدن نظام قیمت‌گذاری انرژی را می‌دهند و خودشان هم بارها از لزوم اصلاح قیمت حامل‌های انرژی سخن می‌گویند؛ اما در عمل، هیچ اتفاق رو به جلویی رخ نمی‌دهد. تا پیش از برنامه ششم توسعه، سرمایه‌گذاران

کنونی اقتصاد انرژی، می‌تواند آینده صنعت برق را دچار مخاطره کند. برق یک زیرساخت حیاتی برای توسعه اقتصادی و تأمین رفاه و امنیت است، بنابراین هزینه اختلال در روند تأمین پایداری برق برای کشور عملاً غیرقابل محاسبه است. به‌طور مثال عدم النفع و خسارت صنایع فولادی از محل خاموشی‌ها در چهار ماهه ابتدایی سال گذشته بالغ بر ۸/۲ میلیارد دلار برآورد می‌شود که زبانی غیرقابل جبران برای اقتصاد کشور است. توقف سرمایه‌گذاری در این صنعت که پروژه‌های زیرساختی آن عمدتاً زمان‌بر و هزینه‌بر هستند، نه‌تنها افزایش ظرفیت تولید برق را کاهش می‌دهد، بلکه زیرساخت‌های فرسوده و مستهلک انتقال و توزیع را نیز در خطر فروپاشی قرار داده و پایداری برق را دچار مخاطره می‌کند. در این شرایط قطعاً روش‌های مقطعی و کوتاه‌مدت مانند صرفه‌جویی و اصلاح الگوی مصرف هم جوابگوی ناترازی ایجاد شده نخواهد بود و ابعاد خاموشی‌ها به تدریج گسترده‌تر از پیش شده و عوارض و پیامدهای اقتصادی و اجتماعی آن گریبانگیر دولت می‌شود.

در شرایطی که سالانه مطابق با روند پیش‌بینی شده با رشد ۵ تا ۷ درصدی مصرف مواجه بوده‌ایم، نتوانسته‌ایم در طول سال‌های برنامه پنجم و ششم توسعه میزان تولید برق را بیشتر از ۳ درصد افزایش دهیم. در کنار آن ظرفیت شبکه انتقال نیروی برق هم به میزان رشد پیک مصرف، افزایش نیافته است.

در این میان حتی افزایش اخیر قیمت برق صنایع هم عواید و منافع برای بخش خصوصی نداشته و منابع حاصل از آن به وزارت نیرو رسیده، بدون آنکه از حجم بدهی‌های این وزارتخانه بکاهد. بر این اساس به نظر می‌رسد در این صورت شرایط در طول سال‌های آینده بسیار دشوارتر خواهد بود. همچنین با وجود عمر قریب به ۳۰ سال بیش از ۲۵ درصد پست‌های شبکه انتقال نیروی برق، حتی بیم فروپاشی این شبکه در اوج مصرف هم وجود دارد.

❖ راه‌حل بحران ناترازی چیست؟

رفع ناترازی در صنعت برق مستلزم بازگشت سرمایه به این صنعت است که الزامات اقتصادی زیادی دارد. مهمترین راه‌کار پیش رو اصلاح اقتصاد برق و نادیده خسارت تأخیر ناشی از اصلاح است. در واقع از آنجا که فقدان برنامه و همچنین کاهش و حذف مابه‌التفاوت بهای تکلیفی و تمام‌شده فروش

نمی‌توان قیمت‌گذاری را تنها عامل بروز ناترازی دانست. ناترازی تولید و مصرف برق، حاصل سیاست‌گذاری‌های نادرست و استمرار ناکارآمدی‌های مدیریتی در صنعت برق هم هست. ادامه روند فعلی با وجود سیاست‌های

❖ پس با دو اقدام رفع قیمت‌گذاری و تأسیس رگولاتور مشکلات حل می‌شود؟